

Tvøroyri 100 ár.

Miðvikudagin 1. apríl flaggaði kring alt Tvøroyri:

Byggin var 100 ár.

Hundrað ár vóru runnin, síðan hin fyrsti maðurin settist niður á Tvøroyri.

Hann, ið nú siglir inn á Trongisvágsfjørð og sær hin stóra húsariðilin, kann ikki siga annað, enn at her er hendur ein hin stórsti bráðvøkstur, ið menn vita um í Føroyum.

Hin stórsti vøkstur in hendi í teim døgum, tá ið Mortanssynirnir stóðu í størsta veldi við handli kring allar Føroya. Tað var næstan ikki tann bygd og enn minni oyggj, hvar í ikki ein útibúð var hjá hesum frægu forrættningssmonnum.

So komu aðrar tíðir.

Útibúðirnar, «liljalirnar», hjá Mortanssonunum fækkaðust — og nú er so gott sum eingin eftir: Forrættningsslivið, ið er livsnervan á Tvøroyri, fór at ganga aftur á hondina, og harvið minnaði livskraftin, livsevni, hjá fólkinum á plássinum, ið er vordid næststørsta plássid í Føroyum.

Vit eru rætt nú feinum stedgi — ja, beinleiðis í eini afturgongd á Tvøroyri. Tað eru so stalt ikki bara ljósar vónir, ið valdar í teim mongu heimum á Tvøroyri. Men latum okkum vóna, at skuggarnir ikki eru størri, enn at sólin kann bróta ígjøgnum teir og geva nýggja livsmegi.

Suðurlands fiskarið.

Reiðarafelagið sendir okkum so ljóðandi tíðindi:

I Følge Meddelelse fra Island (Eggert Jónsson) har man 27. Marts haft Forbindelse med følgende færøske Fiskeskibe ved Sydland:

500	Ruth
700	Gudrun
800	Brimmes
—	Skarvanes
1000	Langanes
—	Heimdalur
—	Vestmanna
—	Borglyn
—	Saltaire
—	Morning Star
—	Fame
—	Bjørn Ólafsson
—	Fugloy
—	Viðoy
1200	Esther
1400	Only Sister
1500	Little Emma
—	Irex
2000	Albert Victor
—	Johanne
—	Gudrun Zoega
—	Albert
—	Acorn
—	Skarphéðin
—	Cementa
2500	H. M. Stanley
—	Sunbeam
—	Isabella
—	Mjóanes
2700	Sólaris
3000	Ellen
—	Beinisvør
—	Kellavik
—	Knorrur
—	Atlantic
—	Tvey systkin
—	Union Jack
—	Havfrúgvn
—	Vesturfarið
3500	Falkur
—	Harry
4000	Mathilde
—	Milly
—	Thurið
—	Sjey systkin
4500	Silverspray
—	Bearnaise
5000	Maritana
7000	Magicienne
8000	Sanna
8100	Fossanes
10000	St. Jacques
—	Marité
13500	Normanner

Aftur at arbeiða.

Danski arbeisstøggurin kostaði fólkinum 100 milljónir krónur.

Endiliga varð hin danska lockoutin at enda; arbeidararnir tóku við aftur sínum dagliga yrki mánaðagin.

Uppskotið hjá Stauning um at gera enda á lockoutini og gera uppskotið frá teim, sum megladu partanna millum, til lóg, varð samtykt av fólkinginum. Men í landstinginum vildu vinstra og høgra ikki á nakran máta ganga við til hettað uppskotið. Teir vóru tó so mikið hjartskygdur, at teir sóu, at endi mátti gerast á lockoutini og settu fram broytingaruppskot, sum teir radikalu og javnaðarmenn gingu við til — tað var so samtykt bæði av landstingi og fólkingi.

Broytingaruppskotið er í stuttum hetta:

Ein nevnd verður sett til at roynd at fáa partarnar samdar. Miseydnast tað, so skal ein völdgiftsrettur avgera spurningin.

Tað miseydnast at fáa partarnar samdar, so nú verður tað völdgiftsretturin, ið skal siga hitt síðsta orðið.

Meðan hetta stendur upp á, verður arbeitt av øllum alvi. — Men tað var eisini upp á tíðina, at fólkið kom aftur í arbeiði; lockoutin hevur kostað Danmark 100 milljónir krónur.

Góður forrættningssmaður.

«Góður forrættningssmaður er hyggin og heiðurligur», heldur fadurin við sonin.

«Hvat er tað at vera heiðurligur?» spyr sonurin.

«Tað er at halda øll síni lyfti».

«Hvat er tað tá at vera hyggin?»

«Tað er aldri at lova nakað?»

Frá tí 3. ríkinum.

Úr Berlin frættist henda søga: Ein sunnudag var ein hópur av fólki í dýragarðinum. Knappliga brýtur ein leyv út og leypur í mannamáguvuna, ið flýggjar ræðsluslugin í allar ættir.

Einans ein maður var róligur, greip ein stól og rak leyvina inn aftur í býrið. Ein blaðmaður kom so leypandi til og bað um eina samtal.

Tá ið samtalan var liðug, spurdi blaðmaðurin hin djarva mannin, hvat hann æt. Hann æt Colen, sum er eitt Gýðingannavn.

Dagin eftir stóð við feittum støvum at lesa: «Ótýggid Gýðingur legst á eina friðarlaga leyv í dýragarðinum».

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Ondag: Mindsteafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

Frelsens Hær.

Sondagens Møder:
Kl. 10 1/2: Helligedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

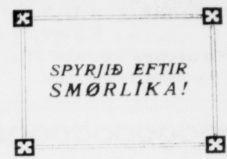
Smásøgur.

Í hesum blaði byrja vit eina røð av smásøgum eftir Heðin Brú. Tey, ið lisið hava skaldsøgur hansara «Lognabrá» og «Fastatøkur», kenna skaldið sum eitt hitt mætasta, vit eiga. Smásøgur hansara eru sanniliga eisini góðar.

Vit byrja her við «Bardagin við havið».

Maling Tapet Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt málarafakinum viðvíkjandi! Best, biligast. — Orðrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Automobilfjáðrar.

Tær nógv eftirspurdu automobilfjáðrar eru aftur á lagir.

P. J. HANSEN.
Tórshavn, Telefon 242.

Nýggja fótbólssfelagið

sum varð stovnað í Tórshavn seinasta ár, hevur fingið navniið B 36.

Í gjár

varð Realskúli Tórshavnar 75 ára gamal.
«Tjaldur» úr Keypmannahavn við 550 tonsum voru, 12 ferðaf.

Heimkomin skip.

Norðhavið 7000, Norðfarið 6000, Slater 1800, Skálanes 5000, Polo 7000, Sjöborg 3500, Hjordis 3000, Marshall 4500.

„Midlertidig ansvarlig

Redaktør G. L. Samuelsen, (I) stendur nú undir «Dimmal».

Eivind Petersen,

2. blaðstjóri við Aarhushlaðið «Demokraten», doyði í gjár. Hann varð 30 ár.

kroppar inn yvir strendurnar. Men risin verður standandi, hevur enníð, skjýtur bringuna fram og slær frá slær. Heglingurin bráðnar og rennur avstað aftur í gráum øgilsstreytum, aldurarn knasast og bræsta til skyggja í skúmandi øði.

Nei, tað verður ov vatt á dekkinum, eg má niður undir aftur. Men sova kann eg ikki, eg verði standandi undir risans lið í bardaganum við havið. Akraberg, soleiðis hevur tú barst í túsund eldir, og bardagin hevur merkt teg. Gjái og gjótur eru sárinu tú fekk, og strondin er vikin eftir høli.

Men hvi fer tú ikki í sor? Hvi rípar tú ikki vápnini frá sær og fer niður aftur í heimsdýpið, haðani jarðareldurin einaferð manaði teg fram? Hvat heldur sær uppi? Er tað bardagans livsøkjandi megi, ella er tað minnið um ta stóru tíð, tá tú var hevjað til skyggja, hægsti tindur á einum meginlandi í Atlanshavi?

Eg veit ikki men eg hugsi, tað er bardagin. Vit Føroya fólk, vit komu til tín uttan av havi, aldurarn skolaðu okkum upp á land. Og tað var bardagin við havið, tú gav okkum í navnagávu; og tað er tann sama gáva, tú hevur givið øllum okkara børnum, eisini teimum, sum verða átt í dag.

Hygg skipini, tey fara avstað til Íslands, til Grønlands, eitt fyrri og annað eftir spennir síni segl og leggur frá landi.

Vit siggja eina føroyska bygd. Nøkur tjerað hús á einum grønnum jaðara um strendurnar á einari vik. Eitt skip liggur inni og tekur fólk. So setur tað á

segl við øllum manndóminum í bygdini um borð. Tað flaggar á mastirni, tað flaggar í bygdini. Spakuliga dregur skipið út fyrri tanga og fer undir sýn. Ein ríva av oljutum kjalarvatni sæst enn eina løtu, so hvørur hon við. Alt er horvið.

Har standa so tey eftir á klettinum, konurnar, møðurnar, systurnar, børnini og stara við vatnum eygum, aftan á teimum, ið fóru.

«Mamma,» sigur óvutin, «nær kemur pápin heim aftur til okkara?»

«Til hvítusunn, til mikkjalsmessu, mitt barn. — — — Um Gud vil.»

Barnið situr tigandi og starir — — — «Mamma, vil Gud ikki altíð, at pápin skal koma heim?»

«Far nú og spæl sær,» svarar móðirin og hevur turklæðhornið upp í andlitið.

Men leikurin vil einki bera til hjá hesum litla, hann stóðgar. «Um nú Gud ikki vil, at pápin skal koma heim aftur til okkara? Og tað er ein feril av ræðslu í hesum litla andlitið.

Hygg, longu er barnið komið upp í bardagan við havið.

Inni í húsnum gongur móðirin spaklig og tigandi. Hetta litla heimidi er vordid so tómt í dag, og sólarqlógvn á bróstinum er vordin so fálíkur. Men tað kann verða tómar enn: um «hann» aldri kemur heim aftur meir.

Og hetta «um «hann» aldri kemur heim aftur meir,» tað fylgir teimum, ið eftir sita um allar dagar og staðir, leggur ein dekkjan skugga yvir teirra sál og doyvir teirra látur. Tá so óveðursnætturnar koma,

og vindar og veður ríða til bardaga í sínari vreiði, tá veksur hesin óttin til eitt ræðuligt skrímsl, sum við órættarámanum standandi um seg gongur og skræðir kvinnur og børn út úr heiminum og rekur tey út á hav, út at berast við teirra lið, ið standa á teim sjóberdu dekkunum.

Tey, sum til einkis væntaðu «hann» heim aftur í fjør, standa kanska aftur ein soverðan dag og veittra farvæl til ein son, ein mann, ein bróður. Tey spennast kinnarnar og læssa munnin, halda sær væl; men tárini maktar tey ikki.

Í einum burturgoymdum durum, ella aftan fyrri ein grønkaðan rút, kann tú fás eyga á eina hvithærda kvinnu, ið snikar seg at siga farvæl til teir, ið fara, og hvørur so aftur. Tað er ein av teimum, ið hevur mist allar sínar, ið ikki hevur so mikið sum eitt grasgróvið leiði at pjaka um. Hon heldur seg burtur frá almannavegi og livir innan fyrri sínar egnu dyr. Hennara framferð er spaklynt, hennara eynabrá er friðkent; men tú sær, tað lítur ikki hendan vegin, ikki til lívið. Hon grætur ikki meir. Já, kanska í dag, nú hon veittrar farvæl, men annars ikki. Allir teir, hon misti, eru hjá henni; hon hevur manað teir upp úr teirra vátu grøvum, og nú standa teir og lýsa á hennara sálarhimli sum stórar, skínandi stjörnur. Tað er nátt runden um teir, still, still nátt við bláari luft. Men hendan gamla særða kvinnan sær fram móti einum morgni, tá stjørnurnar skulu taka yvir-bragd teirra, ið fórust, og taka við aftur lívi fyrri at liva við henni í einum sælum endaloyst.

Úr einum neystakjafi ella út undan einum hjalli